

Universiteit
Leiden
The Netherlands

**From Camp to Port: Mughal Warfare and the economy of Coromandel,
1682-1707**

Chaudhuri, A.

Citation

Chaudhuri, A. (2019, June 26). *From Camp to Port: Mughal Warfare and the economy of Coromandel, 1682-1707*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/74438>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [Leiden University Non-exclusive license](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/74438>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Cover Page

Universiteit Leiden

The handle <http://hdl.handle.net/1887/74438> holds various files of this Leiden University dissertation.

Author: Chaudhuri, A.

Title: From Camp to Port: Mughal Warfare and the economy of Coromandel, 1682-1707

Issue Date: 2019-06-26

Samenvatting

De politieke en economische cohesie van vroegmoderne Aziatische imperia in Azië was voor een belangrijk deel afhankelijk van de relatie tussen kust en binnenland. In dit proefschrift wordt die relatie onderzocht aan de hand van de interdependentie tussen oorlogvoering en economie in vroegmodern Zuid-Azië. De studie spitst zich daarbij toe op de economische gevolgen van de grootschalige militaire campagnes (1682-1707) van keizer Aurangzeb (1658-1707), de laatste van de zogenaamde Groot Mogols, voor de Coromandelkust; dit was in die tijd de belangrijkste textiel-producerende en textiel-exporterende regio in het Indische Oceaan gebied. Met haar vele handelsposten tussen Kaapstad in het uiterste westen en Nagasaki in het uiterste oosten was de Verenigde Oost-Indische Compagnie (VOC) tijdens de zeventiende en achttiende eeuw een belangrijke speler in de mondiale handel met deze regio.

Beginnend vanaf de vroege zeventiende eeuw, verliep de Mughal verovering van de Deccan in verschillende fases. In de jaren dertig van de zeventiende eeuw, tijdens de regering van Shah Jahan (1627-1657), werden de sultanaten van Bijapur en Golconda reeds schatplichtig gemaakt. Aurangzebs zuidelijke campagnes kunnen worden beschouwd als de laatste poging van de Mughals om de zuidelijke grens van het rijk op orde te brengen. In de laat-zeventiende eeuw vormden Bijapur, Golconda en de opkomende macht van de Maratha's de belangrijkste politieke oppositie tegen de legers van de Mughals. Aurangzeb veroverde weliswaar Bijapur en Golconda, maar de oorlog tegen de Maratha's duurde voort tot aan zijn dood in 1707. Terugblikkend heeft het er alle schijn van dat Aurangzeb deze sultanaten – en dan vooral Golconda – wilde veroveren met het oog op de toegang die dit hem zou opleveren tot de havenplaats Masulipatnam, en daarmee tot de lucratieve belasting- en handelsinkomsten van de Coromandelkust. Alhoewel de VOC delen van Indonesische Archipel had veroverd om daarmee controle over de productie van fijne specerijen te verkrijgen, was haar positie in India (met uitzondering van Malabar) van een geheel andere aard. Door de overmacht van de lokale rijken speelde de VOC hier een betrekkelijk marginale, passieve rol als handelaar. Met handelskantoren langs de gehele oostelijke kustlijn van het Indiase subcontinent, was de VOC er aanvankelijk vooral op gebrand om de hoogwaardige lokale textielproducten in te zetten voor de verwerving van Indonesische specerijen, maar gedurende de zeventiende eeuw ook steeds meer voor de directe export naar Europa. Behalve uit handelaren, bestond de Compagnie uit ijverige boekhouders en rapporteurs met een scherp oog voor de mogelijke economische consequenties van Aurangzebs militaire campagnes. Het VOC archief biedt daarmee een prachtig venster op de politieke, economische en militaire ontwikkelingen in dit gebied en daarmee is het tevens de belangrijkste bron voor de onderhavige studie.

De zuidelijke campagnes van Aurangzeb zijn een relatief onderbelicht thema in de geschiedschrijving van Zuid Azië. Eerdere historici hebben dit thema weliswaar onderzocht, maar tot op heden is er geen systematisch onderzoek naar de economische gevolgen van deze campagnes gedaan. Mijn proefschrift probeert in deze leemte te voorzien. In mijn benadering ligt daarbij niet de nadruk op het verval van het Mughalrijk, maar zoek ik

aansluiting bij de revisionistische geschiedschrijving die zich juist richt op het achttiende-eeuwse proces van regionale centralisatie. De studie benadrukt bovendien het heterogene karakter van de economie van Noord- en Zuid-Coromandel om daarmee een beter zicht op het verschil in impact op de verschillende regio's te krijgen. Met dat doel voor ogen, worden systematisch drie haven-achterland complexen bestudeerd en wordt steeds een vergelijking gemaakt tussen de lange-termijn situatie voorafgaand aan de Mughal campagnes en de situatie tijdens en direct na die campagnes. De analyse spitst zich daarbij zo veel mogelijk toe op de veranderingen langs een uitgestrekt netwerk van handelswegen, zowel van noord naar zuid als van oost naar west, die vraag en aanbod in deze regio met elkaar verbonden. Daaruit blijkt dat oorlogvoering niet zonder meer met economisch verval in verband kan worden gebracht. De meeste inheemse handelaren bleken goed te kunnen overleven en enkelen profiteerden zelfs van de nieuwe handelsvooruitzichten die voortkwamen uit de aanwezigheid van het enorme Mughal legerkamp-*cum*-hof. Naarmate zijn legers verder naar het zuiden optrokken, was Aurangzeb er alleen al om logistiek-militaire redenen alles aan gelegen om het binnenland met de kust te verbinden. Ook de voorwaarden die hij de VOC en andere Europese compagnieën oplegde voor het behoud van hun positie, bevestigen het beeld dat hij ook op de lange termijn de stabiliteit van de veroverde gebieden wilde continueren. Ook zijn veldheren zoals Daud Khan Panni hadden hetzelfde doel voor ogen toen zij aan het begin van de achttiende eeuw probeerden bepaalde havens aan de Europese compagnieën te verpachten.

Kijkend naar de kust-binnenland relatie, waren de lange-termijn consequenties van de campagnes het grootst voor Masulipatnam. Vooral na 1700 verloor de stad haar positie als supra-regionaal handelsemporium in de Golf van Bengalen en opereerde ook de textielnijverheid op een kleinere schaal dan voorheen. Dit komt ook tot uiting in de verslaglegging van de VOC: in plaats van de eindeloze campagnes in de westelijke Deccan tegen de Maratha's, had Aurangzeb zich veel beter kunnen toeleggen op de consolidatie van de Golconda-Masulipatnam regio. Ten zuiden van dit gebied, in centraal Coromandel, verwoestte de lange belegering van Gingee het achterland van de havenplaats Pulicat. In de jaren negentig van de zeventiende eeuw, ondervond deze havenplaats dan ook serieuze problemen met de export van regionale textiel. Verder zuidwaarts, dreef ook Nagapatnam op de textiel-relatie tussen kust en binnenland, maar was er bovendien sprake van een directe handelsrelatie met Malabar via het binnenland. Al deze zuidelijke relaties werden niet of nauwelijks door de militaire campagnes beïnvloed. Kijkend naar de noord-zuid verbindingen valt op dat ook de kusthandel van Orissa tot Ceylon relatief immuun bleef voor het oorlogsgeweld. Deze kusthandel kon daarmee een belangrijke rol spelen in de bevoorrading van de steeds verder zuidwaarts marcherende Mughal legers. Wat de textiel betreft probeerde de VOC zowel in het noorden als in het zuiden meer vat op de productie te krijgen door bepaalde weversdorpen te pachten. Ook hier zien we echter dat de Compagnie steeds meer prioriteit legde op het zuiden en juist daar meer ging investeren in de ontwikkeling van nieuwe markten. Deze inspanningen hadden slechts beperkt succes. Dit laat wederom zien

hoe de impact van de militaire campagnes per regio verschilde. Al met al kunnen we concluderen dat Aurangzebs militaire campagne naar het zuiden niet een algemeen verval, maar wel een diepgaande transformatie van de Coromandelse economie heeft veroorzaakt. Dit komt vooral tot uiting in de terugval van Masulipatnam van supra-regionaal entrepot in de Golf van Bengalen naar een van de vele lokale havenplaatsen die vooral de kusthandel tussen Bengalen en Coromandel bediende. Mede geholpen door de overvloedige rijstbouw, bleef het uiterste zuiden relatief immuun voor de Mughal oorlogsverwoestingen en wist dit gebied, juist in deze periode, zelfs nieuwe groepen handelaren en wevers aan te trekken. Het grootste gevolg van de zuidelijke campagnes van Aurangzeb was daarmee de relatieve opgang van de havensteden in het uiterste zuiden van de Coromandelkust.